

РЕШЕНИЕ

№ 4818

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4199** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба М. Л. Л., ЕГН [ЕГН], срещу решение от 12.03.2019г., постановено по НАХД № 16851 по описа за 2018г. на Софийски районен съд /СРС/, 17-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-011470/15.06.2018г., издадено от Зам. - началник отдел към СДВР, ОПП-СДВР, с което на касатора е наложена „глоба” в размер на 700 /седемстотин лева/ лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата.

В касационната жалба се излагат подробни съображения относно незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение поради издаването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди неправилност на решението на СРС поради допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в недопускане на свидетел-очевидец, поради което не можело да бъде пълно изяснена фактическата обстановка, а от там и законосъобразно ангажиране на административно- наказателна отговорност. В тази връзка се правят оплаквания, че извършването на нарушението не е установено по безспорен начин, както и вината на нарушителя. Искане за отмяната на съдебното решение и на НП, издадено срещу М. Л.. Касаторът, редовно призован при условията на чл.61, ал.2 ЗАНН, не се явява в съдебното заседание и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител.

Прокурорът счита касационната жалба за недоказана и неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

В този смисъл, неоснователно се явява възражението за несъбиране на достатъчно доказателства, установяващи авторството на процесното нарушение, тъй като видно от данните по преписката касаторът Л. собственоръчно е подписал декларация, че на процесната дата и час, самия той е управлявал лекия автомобил, с който е извършено нарушението. По тази причина, искането му за допускане на свидетел, установяващ обратното е ирелевантно в случая, поради което правилно съдът е отказал да го допусне.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати нарушения, а по същество е приел материалната законосъобразност, като е обсъдил наведените оплаквания от касатора и в настоящето производство с въззивната жалба въз основа на писмените доказателства, представени по преписката.

По делото е установено по категоричен начин, че касаторът е извършил нарушенията на правилата за движение установени в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за които е санкциониран. Правилно СРС от фактическа страна е приел, че на 09.03.2018г в 13.00 часа М. Л. е управлявал л.а. С. ДС5 с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като пред сервис „П.“ при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, водачът се движи с 101 км./ч. Нарушението било установено с

техническо средство за видеоконтрол „TFR1-M” с радар TR4D № 506 в клип № 1739 към преписка ПК-2/0785/18г. заснемащо и записващо място, дата, точен час, скорост и регистрационен номер на автомобила.

Доказателствата по делото не установяват твърдените касационни основания. Засечената от системата скорост е била 104 км/ч., видно от приложената по делото снимка, но с оглед възможна техническа грешка на устройството приетата за установена скорост е посочена като 101км./ч - в полза на нарушителя, при което не се ограничава правото му на защита. Видим и ясен от приложения снимков материал е ДКН на МПС, нарушило правилата за движение, с оглед на което нарушителят е установен по несъмнен начин. Представена е и подписана от М. Л. декларация за предоставяне на информация, във връзка с разпоредбата на чл.188 от ЗДВП.

Оплакванията в касационната жалба противоречат на доказателствата приобщени по делото, в това число и твърдението за допуснато нарушение на чл.107, ал.2 НПК. Въззивният съд е събрал допустими и относими доказателства в тази насока и задълженията по посочената разпоредба са спазени от съда.

За визираното нарушение е приложима санкцията по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДВП, тъй като допустимата скорост е превишена над 50 км./час, поради което и законосъобразно на нарушителя е наложено административно наказание глоба в размер на 700 /седемстотин/ лева.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че оспореното решение е постановено и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.03.2019г., постановено по НАХД № 16851 по описа за 2018г. на Софийски районен съд /СРС/, 17-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: